

Rigsdagstidende.

1850. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 114.

33te Møde.

Dnssdagen den 13de Marts.
(Fortf.)

H. Sørensen (fortf.) Derimod vil jeg af ganske Hjerte understøtte alle de Forslag, som maatte blive stillede om at ordne Sagen paa en saadan Maade, at ligesaa godt som disse Hesteudredere hidtil have haft megen Nytte og Brug af deres Rytterheste, omtrent ligesaa megen som af deres andre Heste, saaledes ogsaa i Fremtiden Districterne kunne bruge samme økonomiske Maade, saaledes at de Hesteholdere, som de accordere med, for at holde dem, kunde have en saadan Nytte og Brug af dem, at Udredelsen ikke bliver at regne for nogen synderlig stor Udgift. Jeg er ogsaa enig i, at Hartkorn i Kjøbstæderne egentligt maa være udenfor denne Byrde, saafom det ikke hidtil har haft nogen tilsvarende Byrde, fordi det privilegerede alene har udredet den.

F. M. Hansen: Jeg har blot begjert Ordet for at gjøre en fori Bemærkning. Der er nemlig anført af en æret foregaaende Taler som Grund for, at Loven om Ordningen af Udredelsen af Heste til Krigstjenesten burde opsættes: „at denne Udredelse, navnlig i Krigstider, var forbunden med en mindre Byrde end ellers“; og denne Paastand, at det for Udrederne var mindre byrdefuldt at udrede Heste i Krigstid, end ellers under fredelige Forhold, og at de derfor gjerne kunde indrømme, at denne Løys Udgivelse blev udsat nogle Aar hen i Tiden, dette finder jeg mig foranlediget til at modsig. Rigtignok er det kun fremsat som en Paastand uden Beviis, og jeg kunde sætte en Paastand lige derimod; men jeg vil dog gjøre opmærksom paa, hvad det er, som bevirker, at Hesteadredelsen i nærværende Krigstid er en betydeligt større Byrde end under fredelige Forhold.

Saalange Freden varede, havde Udrederne

af Heste i Almindelighed, naar undtages ganske korte Tider, i hvilke disse Heste indsendtes til Monstring, Nytte af dem hjemme, og kunde da sædvanligt undvære en Hest, som de ellers maatte have holdt. Da Hestene bleve indkaldte til Krigen, maatte mangen En, navnlig, dersom han skulde udrede den af det mindre Hartkorn, anskaffe sig en ny Hest istedetfor den indkaldte, da han ikke kunde besørge sin Bedrift uden en saadan. Ikke blot Anskaffelsen af en ny Hest, som de maatte betale, men tillige, at de under Waabensstilstanden fik nu den ene, nu den anden Hest tilbage at føde paa ubestemt Tid, disse to Omstændigheder have bevirket, at just Hesteholdet i den nærværende Krigstid er blevet, jeg kan vel sige, idetmindste dobbelt, om ikke tre Gange søleligere, end det var i Fredstid. Det var blot denne Paastand, som jeg fandt mig foranlediget til at berigtige.

Gram: Jeg skulde have renonceret paa Ordet, idet den sidste ærede Taler netop har gjort den Bemærkning, som gav mig Anledning til at begjere Ordet, dersom jeg ikke tillige havde faaet en Anmodning fra Rigsdagsmanden for Ringkjøbing Amts 2det District (Boserup), der ikke selv oftere kan begjere Ordet, om at bemærke med Hensyn til hvad der nys blev yttret af den ærede Rigsdagsmand for Hjørring Amts 2det District (Rasmus Sørensen), angaaende Beskikkelser eller Smøreri, som han kaldte det, at Saabant vissefelig ikke nu finder Sted nogetsteds mere i Landet. Hvorvidt dette tidligere har fundet Sted, maae saavel han som jeg lade uafgjort, men at det for Dieblirket ikke finder Sted, det tør jeg vissefelig paaastaae.

Damgaard: Det var den nysudhævede Uttring af den Deputerede for Hjørring Amts 2det District (H. Sørensen), som bragte mig til at forlange Ordet, og jeg skal i saa Henseende henholde mig til hvad den sidste ærede